

قرآن کریم

سوره مبارکه فجر
آیات ۲۷ تا ۳۰

راه بر نجات از دنیا

همه دردها و بدبختی‌ها و فلاکت‌ها را اگر در یک ظرف بچپانی، اسمش را چیزی جز «حب دنیا» نمی‌توانی بگذاری. اصلاً اساس همه خطاها همین علاقه به دنیاست که انسان را بدجوری زمین می‌زند: «حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ» (کافی، ج ۳، ص ۷۷۱)

تا این جایش را قبل‌آدمیده بودیم و نشانه‌اش را فهمیده بودیم که انسان در هنگام نعمت بی‌خودی مغرور و خوشحال می‌شود و در هنگام سختی مأیوس و ناراحت. اما چه باید کرد برای نجات از این بلای اساسی؟

راستش را بخواهی، راه کار زیاد است؛ اما بگذار در این روزهای خاص به جای نشان دادن راه، راه‌بر را معرفی کنیم. کسی که راهی را رفت که از دنیا کنده شد و نفس اماره دنیاخواه را به نفس مطمئنه خداخواه تبدیل کرد. او سیدالشهداست که در میدان بلا، دنیای پُرابتلاء و امتحان را راه رسیدن به آخرتش قرار داد و این‌گونه مورد مهر پروردگارش قرار گرفت:

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ . ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً .
فَادْخُلِي فِي عِبَادِي . وَادْخُلِي جَنَّاتِي

تو ای روح آرام‌یافته! به سوی پروردگارت بازگرد در حالی که هم تواز او خشنودی و هم او از تو خشنود است، پس در میان بندگان راستین من درآی و به بهشت من وارد شو.

آری، امام حسین علیه‌السلام بهترین مصداق این آیات است تا راه‌بر ما باشد برای کنده شدن از دنیا و رسیدن به نفس مطمئنه...

